

عنوان مقاله:

بررسی خرقه و خرقه پوشی در عرفان و تصوف اسلامی با تکیه بر کشف المحجوب هجویری

محل انتشار:

ششمین همایش بین المللی مطالعات زبان و ادبیات در جهان اسلام (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسنده:

سهیلا لویمی - استادیار گروه زبان و ادبیات فارسی، واحد اهواز، دانشگاه آزاد اسلامی، ایران

خلاصه مقاله:

خرقه یکی از آداب صوفیه است که در مورد آن سخن های بسیاری گفته شده است. برخیز صوفیه سعی کرده اند برای خرقه پوشی مستند روایی ذکر کنند و برخی دیگر معتقد شده اند که در صوفیه نخستین چیزی که امروزه از آن به خرقه صوفیه یاد می شود وجود نداشته و خرقه و خرقه پوشی از روی ضرورت بوده است که بعدها از روی کج فهمی به یکسنت مبدل شد. با توجه به اهمیت این سنت در تاریخ تصوف و همین طور آراء و اقوال گوناگونی که در این زمینه مطرح است در پژوهش حاضر با روش توصیفی- تحلیلی، ضمن بررسی جایگاه خرقه در نزد متصوفه، به تحلیل اوصاف، ویژگی ها و شرایط خرقه پوشی در بین متصوفه از دیدگاه متون انتقادی عرفان و متصوفه خصوصا کشف المحجوب هجویری پرداخته و ابعاد مختلف این مساله را تبیین می سازیم.

کلمات کلیدی:

متصوفه، عرفان، خرقه، کشف المحجوب، هجویری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1181696>

